

fremSAT fra fransk side, jo bare er at sætte det på skema, der allerede står i den nuværende resolutionstekst. Det sagde udenrigsministeren i går, og jeg er fuldstændig enig, og udenrigsministeren understregede, at man ikke skal give indtryk af, at der foregår en forhandling med Saddam Hussein.

Kl. 13.15

Situationen er meget enkel, der er ikke oplæg til forhandling med Saddam Hussein. Kravene fra det internationale samfund er krystalklare, og dem skal Saddam Hussein bare rette sig efter. Det har han skullet i 12 år, og han er blevet ved med at trække det internationale samfund rundt ved næsen. Og der var det, at EU-landene forrige mandag i enighed sagde, at det ikke kan blive ved, nu må Irak rette sig efter det, FN har sagt.

Holger K. Nielsen (SF):

Man kan ikke fortolke udtalelserne i går fra udenrigsministeren på anden måde, end at han vendte tommelfingeren nedad i forhold til det franske forslag; man kan ikke fortolke det anderledes. Og det betyder jo, at i denne situation binder regeringen sig i virkelighedens verden til det amerikanske forslag.

Der er en dramatisk konflikt i FN's Sikkerhedsråd i disse dage med USA på den ene side og Frankrig på den anden side. Der må den danske regering holdningsmæssigt tage stilling på et tidspunkt, og man kan ikke forstå det anderledes, end at man indtil videre har taget stilling til fordel for USA.

Så spørger jeg: Indgår det i regeringens overvejelser, at dette amerikanske forslag er i mindretal i FN's Sikkerhedsråd, sådan som det ser ud i øjeblikket? Med andre ord er det Frankrig og Tyskland, det nye Europa, som jeg kalder det, der står til at få et flertal i Sikkerhedsrådet. Bør det ikke indgå i regeringens overvejelser?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Alle forhold indgår da i regeringens overvejelser, men hr. Holger K. Nielsen kan lige så lidt som jeg i dag give en bedømmelse af, hvad forhandlingerne i FN's Sikkerhedsråd måtte ende med. Jeg tror, de vil tage nogen tid endnu. Og vi hilser det velkommen, at der er bestræbelser på at vedtage en ny resolution i FN's Sikkerhedsråd; det er at fastholde FN-sporet, som vi hele tiden har sagt det fra regeringens side.

Så må jeg altså gentage, at holdningen fra EU-landene er meget klar, den var vi enige om, og den fastholder den danske regering fortsat,

nemlig at inspektionerne i Irak altså ikke kan fortsætte på ubestemt tid uden fuldt samarbejde fra Iraks side. Irak må lade sig afvæbne og samarbejde øjeblikkelig og i fuld udstrækning. Irak har nu en sidste mulighed for at løse krisen med fredelige midler. Det er det, EU-landene har besluttet i enighed, og det er også den danske regerings linje.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg under gerne statsministeren den fornøjelse at drille mig lidt med, at der skulle være et EU-udspil, som jeg ser positivt på, den glæde vil jeg ikke fratage statsministeren. Men det ændrer jo ikke ved, at det er statsministeren, som står over for ikke at kunne besvare de helt centrale spørgsmål, som bliver stillet her i dag af hr. Holger K. Nielsen og mig i spørgetimen.

Men nu kan jeg så forstå, at det, som udenrigsministeren i går gav udtryk for, nemlig at det franske udspil var overflødigt – jeg tror, udenrigsministeren sagde noget, der mindede om ordet overflødigt – altså i virkeligheden, hvis man skal forstå statsministerens tolkning, som han nu udtaler sig i dag, er noget, der ligger i forlængelse af den EU-beslutning, som statsministeren selv har været med til at træffe. Hvis det er sådan, statsministerens tågeslør i virkeligheden skal forstås, er vi jo på vej frem mod noget bedre.

Er det, vi får at vide i dag, at det franske forslag faktisk ligger i forlængelse af det, EU har besluttet, og at det anerkender statsministeren? Sådan kunne hans svar jo også forstås.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Keld Albrechtsens tolkninger må stå fuldstændig for hr. Keld Albrechtsens egen regning, og han skal ikke tage mig til indtægt for dem.

Jeg lægger meget vægt på, at vi i fuld enighed i EU-kredsen besluttede en meget klar erklæring om det her, som også siger som et klart signal til Bagdad, at magtanvendelse kan blive den sidste udvej, hvis Saddam Hussein ikke retter sig efter de krav, FN har stillet, og det er stadig væk vigtigt at holde fast i for at lægge et maksimum af pres på Saddam Hussein.

Jeg må altså sige, at jeg synes, det mest saglige og forsvarlige er, at beslutningen om tid og ressourcer til våbeninspektørerne træffes af FN's Sikkerhedsråd i samarbejde med våbeninspektørerne. Det vil jo bl.a. kunne ske på baggrund af de rapporter, våbeninspektørerne fremlægger første gang i slutningen af denne uge.